MEMORIAE
NOBILISSIMAE ac SANCTISSIMAE
MATRONAE,

CATHARINÆ,
nat. LICHTFUSSIÆ,

MAGNIFICI, NOBILISSIMI ac CONSULTISSIMI
DOMINI,

SALOMONIS LÜTTKII,

νῦν ἐν ἁγίοις,

PRAECONSULIS OLIM IN HAC CIVITATE
REG. THORUN. GRAVISSIMI,
RELICTAE VIDUAE
d. I. SEPTEMB. ANNO CIƆIƆCCX.
BEATA *MORTE* SOPITAE,
SACRUM ESSE, FILIOSQUE LUGENTES ac COGNATOS
RELIQUOS SOLARI VOLUERUNT,
RECTOR, PROFESS. ac VISITAT.
GYMN. THOR.

THORUNII,
Impressit JOANNES NICOLAI, NOB. SENATUS ET GYMNASII TYPOGR.

A D lacrymas iterum, Cives, tristesq; querelas,
Quare iterum? Cum sint continuæ lacrimæ.
Quisque dies renovat luctus, est quisque nefastus,
Accumulata nimis funera quemque notant.
Prima dies alias Septembris Fausta putatur,
Quod Sancto in fastis est sacer Ægidio.
Is fuit, ut memorant, magna pietate decorus,
Tellure inclusus, nam domus, alta specus.
Heic miseram vitam toleravit lacte canino,
Quod tamen immitem reddidit haud animum.
Maximus eiusdem post velificatus honori est
Rex, quando illum aras iussit adire sacras.
Ægidio sit fausta dies, si fausta, quod illa.
Defunctus subiit tecta beata Poli.
Ast infausta dies, nati, ceu credo, dolentes,
Nam matrem Vobis abstulit illa piam.
O quam sollicite vestram curare salutem
Annisa est, voti finis uterque fuit.
Ferreus ille foret, talem qui flere vetaret,
Qua nihil in vita dulcius esse potest.
Attamen angores animi deponite inanes,
Nam sanctus matrem iussit abire Deus.
Hic suscepit eam, quo cum coniuncta manebat,
Invocat in vestra hic commoda quaeque Deum.
Quamvis velletis satis hanc deflere peremtam,
Ipsa tamen meritis exuperat lacrymas.

Moestissimo filiorum pari matrem optimam lugenti adesse his voluit

M. P. Jaenichius R.

Ad Bigam Filiorum superstitum Nobilissimam Dn. Matrem inopina & præmatura morte erceptam acerbissime lugentium.

Q Vo, *Mater generosa* suo plus fovit amore
Vos, quærens vestras utilitatis opes:
Hoc votis Ejus mors mœstior esse putatur,
Accumulat planctum, tristitiamque parit.
Et quis profusas lacrymas gemitusque vetaret
Natis, dum *M*atris funera mœsta gemunt.
Lüdtkia pauperibus *M*atrem se præbuit almam,
Hæc inimica malis, hæc & amica bonis.
Qvid memorem vitam sancta virtute coruscam?
Quid mores alios cum pietate graves.
Fastum contempsit mundi, ludibria risit,
Et voluit tantum posse placere DEO.
Vestra salus, mandante DEO, pendebat ab uno hoc
Filo, quo rupto, quis neget esse necem?
Vos mater studiis morum formavit ab annis,
Primis, consilio finxerat atque pio.
Optimus ille Parens subita cum morte recessit,
Proconsul justus, candidus atque probus,
In se suscepit curam, *Lectissima Mater*,
Vos educendi, quæ quoque laude viret.
*N*atu majorem cum transmisisset *A*pollo
Lipsiacus, *M*atri est læta creata dies.
*N*am non in tricis vel inanibus otia nugis
Transegit, Themidos verus alumnus erat.
Præsidium firmum sibi Jure paravit Utroque,
Vera cui probitas relligioque sedet.
Ut (si livor abest) quam plurima commoda possit
*N*atali largè ferre, referre, solo.
*A*lter decurrit studiorum tramite recto
Dimensum stadium, desidiamque fugit.
Sed quis jam fulcro vos sustentabit honesto,
Dum matrem raram trux Libitina rapit?
Ipse DEUS faciet. Vos huic committite curam,
Et porro studiis invigilate probis.
Is lacrymas oculis vestris absterget, & olim
*P*ost pluvias densas Phœbus amœnus erit.

Mœstissimo calamo app.

M. Martinus Böhm.

NEcdum desinimus lactimis communibus ire
Exequias, justo sicque jubente DEO.
Mors quoniam nondum cessat sævire per urbem,
Tabificâque domos contaminare lue.
Funera nec tantum lugent plebeja penates;
Ast etiam interdum funera magna gemunt,
Namque hominum servile genus non plectitur unum,
Ast hera cum famulis ac herus ipse cadit.
A famulis sæpe ad Dominos contagia serpunt,
Inficiunt illos, sed priùs hosce necant.
Lædere vicinos Physici contagia dicunt;
Non dicunt, solis quâ ratione nocent.
Lytkia dividuam sicut viduam decet, egit
Vitam, ridiculos nescia ferre jocos.
Tam cautè versata tamen contagia sensit,
Quæ latissimè agunt, atque remota nocent.
Hæc, qvoties poterat, templum devota petebat,
Auditura DEI verba salutifera;
Numen & iratum complacatura precando
Devotè, & vitam sponte trahendo piam.
Attamen hac pietate nequivit flectere parcas,
Parcere quæ jamjam dedidicêre piis.
Quapropter Patris placidas cœlestis in ulnas
Commendans animam, corpus humare jubet,
Jamque beata DEO devoto supplicat ore.
Nati ut felices sint & in orbe diu.

Idipsum etiam
Superstitibus atque mœstis simis
Filiis duobus
apprecatur

M. Martinus Bertlessius P. P.